

Rohkeus itsensä johtamisessa

Koko koulutuskokonaisuuden ajan olen pohtinut sitä, miten hassua on, että meidän täytyy ottaa ohjatusti aikaa tällaisille pohdintoille, aiheille, ja teemoille, joihin koulutuksessa on pureuduttu. Näiden asioiden tulisi mielestäni olla jokaisella meistä ns. arjen peruskauraa, eli ajatuksia ja pohdintoja, joille me ja meidän johtajuutemme, myös elämämme ylipäättään, kaikissa väreissään, rakentuu. Ja, kuten olemme huomanneet, nämä asiat ovat täysin arkisia, kuten esimerkiksi hengitys ja hengityksen merkitys. Tätä vasten peilattuna tuntuu jopa hieman surulliselta, miksi ja miten emme tietoisesti pysähdy tarpeeksi ja riittävän useasti ko. asioiden äärelle. Elämän hektisyys selittää asiaa varmastikin omalta osaltaan, mutta ei täysin.

Koulutus on saanut pohtimaan myös arkioppimisen ja jatkuvan oppimisen merkitystä ja voimaa. Havainnoimme ja tulkitsemme samoja asioita ja tilanteita yksilöllisesti ja eri tavoin, opimme myös samoista asioista ja tilanteista eri lailla ja erilaisia asioita. Asta Raami toi esiin myös, että riippumatta meidän uskomuksistamme, ympäristömme muodostuu erilaiseksi. Miten paljon erilaisia ihmisiä ja erilaisuutta ympärillämme ja keskuudessamme onkaan, ja mikä voimavara tämä on! Vielä kun oppisimme valjastamaan tämän moninaisuuksien mahdollisuuden rakentavalla tavalla meidän kaikkien käyttöön ja hyväksi.

Olen itse vahvasti esteettinen ja kokemuksellinen oppija, eikä mielestäni esimerkiksi taidetta ja taiteen keinoja voi tarpeeksi korostaa oppimisen kohdalla. Taide nousikin koulutuksen aikana useasti keskusteluun, ja tämä oli itselleni jälleen kerran hyvä muistutus siitä, mihin ja miksi oma luovuuteni on vuosien mittaan kadonnut, tai ehkä pikimminkin hautautunut? Työelämäkiireiden ja -paineidenko alle? Olen tätä asiaa jo useasti aiemmin pohtinut, ja koulutuksesta voimaantuneena aion herätellä ja aktivoida luovuuttani läsnä olevaksi tähän hetkeen.

Koulutuskokonaisuus keskittyi kokonaisuudessaan johtajuuden pehmeään puoleen, johtajuuden pehmeisiin arvoihin ja käytäntöihin, jotka toki nykyään johtajuuden kovimmaksi ytimeksi mielletään. On hienoa huomata, miten nämä asiat tekevät yhä vahvemmin tuloaan työkuulttuurissamme. Mutta, tehtävää on toki vielä paljon. Jokainen meistä voi kuitenkin omalta osaltaan toimia näiltä osin johtajuuden lähettiläänä.

Erytisesti minua puhuttelevat koulutuksessa esiin nousseista teemoista energianlukutaito, viisauden osteoporoosi sekä intuition kiehtova maailma. Energianlukutaidon aion ottaa osaksi jokapäiväistä elämäni. Viisauden osteoporoosin ehkäisyyn käyn avoimin, kokeilevin ja rohkein mielin. Intuition osalta on kutkuttava ajatus, että meissä jo olevat voimavarat ovat kaiken aikaa odottamassa meitä ja sitä, että tulemme niiden äärelle, ja ainut mitä tarvitsee tehdä, on päästä irti ja avautua, mahdollisimman laajassa mittakaavassa.

Vaikka olen jo lähtökohtaisesti rohkea ja räväkkä ihminen, koen saaneeni koulutuksesta tietynlaista rohkeutta lisää. Rohkeuden puhutella ja kutsua itseäni. Eikä vain työelämän konteksteissa, vaan itsensä johtamisessa ja elämässä ylipäättään. Rohkeutta ja herkkyyttä tunnistaa, koska itseä ei kohdella hyvin. Rohkeutta kysyä itseltään säännöllisesti "Mikä on minulle hyväksi?". Tommy Hellstenin sanoin: "Johtajan tärkein tehtävä on itse voida hyvin." Jotta tämä toteutuisi parhaalla mahdollisella tavalla, aion käydä säännöllisesti vuoropuhelua itseni kanssa myös mm. tiimioppimisesta tutun kysymyssarjan myötä: "Mistä olen tulossa, missä olen nyt, mihin olen menossa?". Pohdintojeni myötä oman elämäni ja johtajuuteni käyttöopas laajenee ja rohkaisee minua löytämään aina kulloisellakin hetkellä tilanteeseen parhaiten sopivat raiteet.